

Vlaams
Parlement

stuk **1926** (2012-2013) – Nr. 3
ingediend op 24 april 2013 (2012-2013)

Voorstel van resolutie

van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouveroij
en Hermes Sanctorum

betreffende de steun van de Vlaamse Regering
aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke
Gemeenschap

Voorstel van resolutie

van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck
en mevrouw Marijke Dillen

betreffende de medewerking
van de Vlaamse Regering aan de oprichting
van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap

Verslag

namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door de heer Luckas Van Der Taelen en mevrouw Ann Brusseel

*Samenstelling van de commissie:**Voorzitter:* de heer Piet De Bruyn.*Vaste leden:*

mevrouw Karin Brouwers, de heren Paul Delva, Peter Van Rompuy, Eric Van Rompuy;
mevrouw Marijke Dillen, de heren Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem;
de dames Ann Brusseel, Irina De Knop;
de dames Mia De Vits, Yamila Idrissi;
de heren Piet De Bruyn, Willy Segers;
de heer Boudewijn Bouckaert;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Plaatsvervangers:

de heren Jan Laurys, Johan Sauwens, mevrouw Griet Smaers, de heer Koen Van den Heuvel;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Stefaan Sintobin, mevrouw Linda Vissers;
de dames Gwenny De Vroe, Khadija Zamouri;
mevrouw Else De Wachter, de heer Marcel Logist;
mevrouw Tine Eerlingen, de heer Karim Van Overmeire;
de heer Peter Reekmans;
de heer Hermes Sanctorum.

Toegevoegde leden:

de heer Christian Van Eyken.

Stukken in het dossier:

- 1926** (2012-2013) – Nr. 1: Voorstel van resolutie
– Nr. 2: Amendement
1938 (2012-2013) – Nr. 1: Voorstel van resolutie

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand besprak het voorstel van resolutie van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouveroi en Hermes Sanctorum betreffende de steun van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap (*Parl. St. VI.Parl. 2012-13, nr. 1926/1*) op 27 februari en 13 maart 2013. Na afloop van de eerste vergadering dienden de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw Marijke Dillen een voorstel van resolutie in, betreffende de medewerking van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap (*Parl. St. VI.Parl. 2012-13, nr. 1938/1*). Beide werden verder samen besproken op 13 maart maar er werd afzonderlijk over gestemd.

1. Vergadering van 27 februari 2013

1.1. Bespreking

Mevrouw *Irina De Knop* betreurt dat het debat door de afwezigheid van minister Bourgeois steriel zal zijn. Op 19 juli 2012 werd de bijzondere wet tot aanvulling van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bekrachtigd en afgekondigd, waardoor de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap (BHG) wordt opgericht. De hoofdstedelijke gemeenschap zal als taak hebben overleg te organiseren over onderwerpen waarvoor de gewesten bevoegd zijn en die meerdere gewesten aanbelangen, in het bijzonder mobiliteit, verkeersveiligheid en wegenwerken. De gewesten zijn lid van de hoofdstedelijke gemeenschap en de vertegenwoordigers van hun regeringen hebben er zitting in. Alle gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en van de provincies Vlaams-Brabant en Waals-Brabant, evenals de federale overheid zijn van rechtswege lid van de hoofdstedelijke gemeenschap. De provincies Vlaams-Brabant en Waals-Brabant kunnen vrij toetreden. Zoals al uitdrukkelijk gesteld zullen het de gewesten zijn die een samenwerkingsakkoord sluiten om de nadere regels en het voorwerp van dit overleg vast te leggen. Het is duidelijk dat de sleutel over de wijze waarop deze BHG vorm krijgt en de eventuele ‘gevaaren’ van dat samenwerkingsakkoord in handen van de gewesten liggen. Ze roept de Vlaamse Regering op duidelijkheid te verschaffen. Temeer omdat tal van gemeenten in Vlaams-Brabant worden gevat door moties die worden ingediend door N-VA-gemeenteraadsleden. In deze moties wordt gevraagd dat de gemeente niet zou deelnemen aan de BHG. Tijdens een actualiteitsdebat op 12 oktober 2011, naar aanleiding van het politieke akkoord over een zesde staatshervorming gaf N-VA via haar woordvoerder Bart De Wever aan dat het zogenaamde Vlinderakkoord over de zesde staatshervorming niet van aard was om een regeringscrisis te veroorzaken binnen de Vlaamse coalitie (*Hand. VI.Parl. 2011-12, nr. 5*). Mevrouw Irina De Knop wijst ook naar de actuele vraag van de heer Sanctorum (30 januari 2013, zie *Hand. VI.Parl. 2012-13, nr. 24*) waarop de minister-president geen duidelijk antwoord gaf. Daar de moties worden ingediend in de gemeenteraden en de onduidelijkheid blijft bestaan, vindt het lid het nodig om dit voorstel van resolutie in te dienen.

Mevrouw De Knop vraagt in het voorstel van resolutie dat de Vlaamse Regering duidelijkheid verschaft over de deelname aan het project en over de al dan niet instemming met een samenwerkingsakkoord met de andere gewesten om de nadere regels en het voorwerp van het overleg binnen de BHG vast te leggen. Ze vindt dat de N-VA, die als partij lokaal, federaal en Vlaams actief is en met een minister in de Vlaamse Regering, haar verantwoordelijkheid moet opnemen en duidelijkheid moet verschaffen. Minister Bourgeois was niet bereid om die duidelijkheid te verschaffen bij de vraag om uitleg die zonet gesteld werd (27 februari 2013, *Hand. VI.Parl. 2012-13, C132 – BRU 4*). Door dit voorstel van resolutie zal men wel zekerheid kunnen bieden. De Vlaamse Regering moet dan een antwoord formuleren.

De heer *Hermes Sanctorum* leidt uit het antwoord van de minister op de zonet gestelde vraag om uitleg af dat de resolutie noodzakelijk is. Ze zal de Vlaamse Regering en de

minister verplichten om te antwoorden en de samenwerkingsovereenkomst as such te willen opstarten.

De heer *Joris Van Hauthem* zegt dat het standpunt van Vlaams Belang over de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap bekend is. Hij wil nog wel verwijzen naar het standpunt van de minister-president in de Octopusnota waarin hij stelt dat er noch vanuit juridisch, sociaaleconomisch of planologisch oogpunt een reden is om de grenzen van het Brusselse Gewest de jure of de facto uit te breiden. De BHG is een de facto uitbreiding, zegt het lid. Maar de politieke vraag waar het nu om gaat is wat de Vlaamse Regering doet. De N-VA heeft een standpunt dat gelijklopend is met dat van het Vlaams Belang. Men mag dan verwachten dat men dit standpunt doortrekt tot op het niveau van de regering. Dat men dit niet doet is hypocriet.

Het amendement van de heer Van Hauthem (1926/2) vervangt de tekst van het voorliggende voorstel van resolutie volledig en is minder vrijblijvend dan het voorstel van resolutie dat enkel duidelijkheid van de Vlaamse Regering vraagt. Het amendement daarentegen strekt ertoe de Vlaamse Regering op te roepen het samenwerkingsakkoord niet te ondertekenen. Als men het amendement verwerpt dan stelt men dat de Vlaamse Regering het akkoord wel moet sluiten. Dit is een duidelijke keuze. Als de Vlaamse Regering geen keuze wil maken dan moet het Vlaams Parlement dat maar doen.

De heer *Matthias Diependaele* verwijst voor het standpunt van N-VA naar de vraag om uitleg (zie hierboven). Minister Bourgeois heeft geantwoord dat het samenwerkingsakkoord nog niet aan bod is gekomen in de Vlaamse Regering. Het lid zal het amendement niet steunen omdat er nog geen samenwerkingsakkoord is. Het amendement heeft dus geen meerwaarde.

De heer *Eric Van Rompuy* verwijst naar de moeilijke context van de Vlaamse Rand die zuiver politiek aan het worden is na de gemeenteraadsverkiezingen en na het betwisten van de gerechtelijke en politieke BHV-akkoorden (Brussel-Halle-Vilvoorde). De heer Ben Weyts is daarvoor zelfs, zoals destijds de heer Maingain, naar de Raad van Europa getrokken. De heer De Wever stelde als koninklijke verduidelijker tijdens de onderhandelingen in zijn nota dat “de drie gewesten uitgenodigd worden tot het sluiten van samenwerkingsakkoorden en (hij) voorzag in de creatie van een overlegorgaan tussen het Vlaamse en het Brusselse Gewest in verband met verkeersplannen en wegenwerken (...)”. De heer De Wever stelde dus zelf voor een overlegorgaan te creëren.

De heer *Matthias Diependaele* repliceert hierop met de volgens hem letterlijke tekst van de nota van de koninklijke verduidelijker: “Gelet op de grote interactie op velerlei bevoegdheidsdomeinen (mobiliteit, economie, werk...) worden de drie gewesten uitgenodigd om samenwerkingsakkoorden te sluiten over zoveel mogelijk beleidsdomeinen. Gelet op de pendel van en naar het Brusselse Gewest en de centrale ligging, wordt in een bijzondere wet ingeschreven dat voor verkeersplannen en wegenwerken die de toegang of uitgang tot Brussel betreffen, er een verplicht voorafgaand overleg dient plaats te hebben tussen de betrokken gewesten.”. De heer Diependaele ziet niet in hoe de gemeenten hiermee betrokken worden, terwijl de moties in de gemeenteraden daarover juist gaan.

De heer *Eric Van Rompuy* verwijst naar een uitspraak van de heer Diependaele die ontkent dat de gemeenten van Vlaams-Brabant niet kunnen worden verplicht om aanwezig te zijn op het overleg, noch gesanctioneerd. Nochtans is dat duidelijk opgenomen in de voorbereidende werken van de bijzondere wet. De BHG is geen nieuw wetgevend beleidsorgaan. Het heeft geen enkele beslissingsbevoegdheid of eigen financiering. Het is niet bevoegd voor gemeenschapsaangelegenheden. Enkel voor gewestmateries wordt er een structuur gegeven aan overleg, mobiliteit, verkeersveiligheid en wegenwerken, onderwerpen waarvoor men continu in overleg moet zijn. Heel het gewestelijk expresnet (GEN) loopt vertra-

ging op omdat er bijvoorbeeld geen bouwvergunningen kunnen worden gegeven in Evere voor het doortrekken van de tramlijnen, of in Zaventem waar er problemen zijn omdat het langs de industrieterreinen komt. Dit moet in permanent overleg gebeuren, ook met de gemeenten.

De heer Van Rompuy meent te moeten reageren op het initiatief van de N-VA in de gemeenteraden omdat daar gesteld wordt dat de Vlaamse mandatarissen in de Rand uitvoering moeten geven aan een wet die de creatie inhoudt van een groot Brussel. De tekst van de heer Weyts stelt dat de N-VA vreest dat het een sluipende uitbreiding van Brussel is en hij roept de Vlaams-Brabantse gemeenten op tot verzet tegen deze verfransing. Dit is een kaakslag ten aanzien van de inspanningen van dertig jaar Vlaamse Beweging in de Rand en het levenswerk van generaties Vlaamse politici om het Vlaamse karakter van de Rand te behouden. Alles wordt op een hoop gegooid om wat Vlaamse stemmen te kunnen behalen in 2014. Hij neemt dit niet en vraagt mevrouw De Knop de stemming twee weken uit te stellen. Hij staat positief tegenover het voorstel van resolutie. Na het antwoord van minister Bourgeois vindt hij dat de Vlaamse Regering duidelijkheid moet verschaffen.

Voor mevrouw *Mia De Vits* toont de N-VA aan dat haar enige bestaansreden het in stand houden van communautaire problemen is. Er is ook aangetoond dat deze partij wil dat er in dit land niks mag werken. De N-VA staat ook niet achter de beleidsbrief van minister Bourgeois. Daarin staat dat de sociaaleconomische belangengemeenschap structureel versterkt en uitgebouwd moet worden. Er moet op een gestructureerde manier worden samengewerkt rond ruimtelijke ordening en mobiliteit. Of de minister nog achter zijn eigen beleidsbrief staat is onduidelijk. Ze steunt het voorstel van de heer Van Rompuy om het voorstel van resolutie even uit te stellen. Haar fractie is voor het functioneren van die BHG, maar niet voor het blind onderschrijven van een samenwerkingsakkoord.

De heer *Hermes Sanctorum* vindt de houding van de N-VA verwarrend. Hun houding is onnavolgbaar. Het citaat uit de nota van de heer De Wever is letterlijk wat er in de bijzondere wet staat. De heer *Matthias Diependaele* betwist dit. De heer *Hermes Sanctorum* stelt daarnaast vast dat minister Bourgeois niet wil antwoorden. In de Rand wordt de BHG afgebrand, maar de N-VA-fractie in het parlement is dan weer heel genuanceerd. Hier is men voor een samenwerking ad hoc voor bepaalde thema's, maar men ziet geen meerwaarde. De heer Sanctorum wil over dit alles discussiëren, maar in de media schildert de N-VA de BHG af als een uitbreiding van Brussel. De reactie van de N-VA dat men verkeerd wordt geciteerd in de media en dat de sfeer door de Franstaligen wordt gecreëerd, is niet meer te begrijpen. Dit is niet meer geloofwaardig. De heer Sanctorum vindt het een meerwaarde dat de gemeenten in het overleg worden betrokken. Er zijn verschillende onderwerpen waar geen overleg over plaatsvindt zoals rond de wateroverlast van de Zenne en het kanaal. Er bestaat wel overleg over mobiliteit tussen minister Crevits en Grouwels. De gemeenten worden daar echter niet bij betrokken.

Volgens de heer *Matthias Diependaele* moeten de heren Van Rompuy en Sanctorum toegeven dat de BHG niet meer dan een toegeving was aan de Franstaligen. Zelf waren ze er geen vragende partij voor. Misschien is Groen nog voluit voorstander, maar bij CD&V waren er meer tegen- dan voorstanders. De Franstaligen eisen dit omdat zij bepaalde toekomstige aanspraken willen vestigen. Het is hun bedoeling de BHG verder uit te bouwen tot een institutioneel instrument. Dit was ook de tactiek met Brussel in 1980. Het was wel niet de bedoeling, maar de driedigheid is er. Men probeert de prijs van het compromis te minimaliseren, wetende dat de splitsing van BHV zonder deze prijs niet mogelijk was. Men heeft de BHG niet nodig, alle instrumenten bestaan al. Open Vld pleit zelfs voor de afbouw van al die platformen en overheidsinstellingen. Nu werken ze mee aan de creatie van een extra instrument. De enige meerwaarde van dit instrument is het compromis. De heer Diependaele heeft wel degelijk begrepen dat de gemeenten niet verplicht zijn om aan-

wezig te zijn. De N-VA maakt juist gebruik van de gemeentelijke autonomie om te laten beslissen niet aanwezig te zijn.

De heer *Joris Van Hauthem* wil weten wat de Vlaamse Regering zal doen, de essentie volgens hem in deze discussie. Zal de N-VA haar terechte kritiek doortrekken tot in de Vlaamse Regering? Hij zal na de opmerking dat er nog geen samenwerkingsakkoord is, zijn amendement aanpassen zodat de N-VA de tekst kan goedkeuren.

Mevrouw *Irina De Knop* vindt het pleidooi van de heer Van Hauthem terecht. Als de heer Diependaele zo overtuigd is van het gevaar van de BHG dan moet hij de discussie doortrekken tot in de Vlaamse Regering. Nochtans leidt het lid uit de teksten van de koninklijke verduidelijking de bereidheid bij de N-VA af om tot een compromis te komen om BHV te splitsen. Als men de discussie in de Vlaamse Regering uitklaart dan zal, indien het N-VA-standpunt het haalt, er geen samenwerkingsovereenkomst komen. In het omgekeerde geval wel. Men moet hierin politiek moedig zijn.

Na opmerkingen van de heer *Willy Segers* bevestigt de heer *Eric Van Rompuy* dat in gemeenten waar N-VA bestuurt met CD&V er geen moties zijn neergelegd. Hij herinnert eraan dat de mediaberichten, ook in de Franstalige pers, kwetsend zijn omdat al de inspanningen die geleverd werden om het Vlaamse karakter van de Rand te behouden van tafel worden geveegd. Over de verwijzing naar het Brusselse Gewest, merkt hij bovendien op dat dit geen gewest is zoals de andere. Daar geldt er een pariteit tussen Vlamingen en Franstaligen. De BHG vergelijken met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gaat niet op. Bij de BHG gaat het om een samenwerkingsakkoord tussen regeringen waar gemeenten facultatief aan kunnen meewerken. Het is voor hem niet nodig dat het samenwerkingsakkoord er onmiddellijk komt, maar men moet als Vlaamse Regering wel de ambitie hebben om er uitvoering aan te geven. Het non-antwoord van minister Bourgeois op de vraag om uitleg (zie hierboven) en de interpretatie van de N-VA laten niet toe passief te blijven. Zijn fractie zal haar stemgedrag volgende week bepalen.

Volgens de heer *Willy Segers* kan er onmiddellijk worden gestemd, maar een week uitstel op vraag van de meerderheid vormt geen probleem. De vraag is eigenlijk dat de regering haar werk zou doen. De Vlaamse Regering doet dit. Het lid zou het voorstel van resolutie dan ook niet goedkeuren. De aanleiding is de confrontatie van mevrouw De Knop met een motie in haar gemeenteraad. Men doet alsof er vandaag, en dan nog alleen door minister Bourgeois, een standpunt moet worden ingenomen. Minister Bourgeois heeft geantwoord wat de minister-president op de actuele vraag geantwoord heeft. Men is ermee bezig.

Mevrouw *Irina De Knop* werd inderdaad in de gemeenteraad geconfronteerd met een motie van de N-VA. Men moet haar niet verwijten dat ze de consequenties van het samenwerkingsakkoord wil kennen. De N-VA krijgt de boemerang terug. Ze heeft de sleutel in handen.

De commissie stemt in met het voorstel om de bespreking op te schorten en de stemming uit te stellen met twee weken.

2. Vergadering van 13 maart 2013

2.1. Bespreking

Sinds de vorige vergadering hebben de heren *Joris Van Hauthem* en *Wim Van Dijk* en mevrouw *Marijke Dillen* een nieuw voorstel van resolutie ingediend, betreffende de medewerking van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1938/1). De indieners verwijzen naar de bespreking op 27 februari. Het voorstel verwerpt het concept van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap en vraagt niet te onderhandelen over een samenwerkingsakkoord betreffende die materie.

Tegelijk trekken de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck het amendement (1926/2) in op het voorstel van resolutie van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouveroy en Hermes Sanctorum betreffende de steun van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap (1926/1), omdat dit amendement in het nieuwe voorstel van resolutie verwerkt werd.

Tijdens de vorige vergadering werd er expliciet gevraagd het standpunt van de Vlaamse Regering te verduidelijken. Vermits de Vlaamse Regering ondertussen op de ministerraad een standpunt heeft ingenomen acht de voorzitter, de heer *Piet De Bruyn*, het aangewezen om de minister de kans te geven om dat standpunt ook aan de commissie kenbaar te maken. De minister was bereid om op deze vergadering aanwezig te zijn. De voorzitter stelt dan ook voor om te starten met de toelichting van dat standpunt.

Minister *Geert Bourgeois* leest het standpunt van de Vlaamse Regering voor: “De Vlaamse Regering is voorstander van overleg met andere gewesten over alle zaken die een gewest-grensoverschrijdend karakter hebben. Het Vlaams regeerakkoord voorziet ook uitdrukkelijk in een versterking van de samenwerking tussen Vlaanderen en Brussel voor de gewestmateries, in het bijzonder op het vlak van mobiliteit, ruimtelijke ordening en werk. In het regeerakkoord wordt tevens gesteld dat de sociaaleconomische belangengemeenschap Brussel-Vlaanderen structureel versterkt en uitgebouwd moet worden. Dat kan gebeuren in het kader van een breed samenwerkingsplatform tussen Vlaanderen en Brussel, waarbij niets verandert aan de grenzen of aan de eigen bevoegdheden van de betrokken overheden, maar waarbij er op een gestructureerde wijze wordt samengewerkt rond concrete projecten. Dit overleg loopt vandaag al op een aantal domeinen, namelijk werkgelegenheid (VDAB-Actiris), Zoniënwoud, mobiliteit, ruimtelijke ordening, openbaar vervoer, kilometerheffing, handelsvestigingen en luchthaven Zaventem.

De bijzondere wet van 19 juli 2012 voorziet in de oprichting van een overlegorgaan zonder eigen bevoegdheden dat dus geen beslissingsorgaan is. Dit blijkt ook uit het advies van de Raad van State bij het desbetreffende wetsvoorstel. We stellen vast dat tegen deze bijzondere wet procedures tot vernietiging lopen bij het Grondwettelijk Hof met betrekking tot het lidmaatschap van rechtswege van de gemeenten. Bij het afsluiten van het samenwerkingsakkoord zal met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof rekening moeten worden gehouden.

De zesde staatshervorming zal heel wat samenwerkingsakkoorden vergen waaronder een samenwerkingsakkoord in verband met de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. We zullen op een vraag van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om samen te zitten over zo’n samenwerkingsakkoord zeker ingaan. Het is belangrijk dat dit overleg goed voorbereid wordt en daarom zullen we van de kant van de Vlaamse Regering de inventaris opmaken van de gewestbevoegdheden waarover we nuttig zo’n overleg kunnen houden. De mobiliteit, ruimtelijke ontwikkelingen en de ontwikkeling van de luchthaven zijn daarin zeker belangrijk.”.

De heer *Hermes Sanctorum* vraagt zich af wat het statuut is van de voorgelezen tekst. Deze tekst is namelijk niet terug te vinden bij de informatie die de Vlaamse Regering ter beschikking stelt van het Vlaams Parlement.

De Vlaamse Regering ziet dus de voordelen in van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. De heer Ben Weyts, een partijgenoot van de minister, is echter een andere mening toegedaan. Hij heeft het nog altijd over de verfransing van de Vlaamse Rand rond Brussel.

Is het de bedoeling om te wachten met het afsluiten van een samenwerkingsakkoord tot er een uitspraak is van het Grondwettelijk Hof, wat nog een hele tijd kan duren? Dat zou namelijk betekenen dat de minister zich inschrijft in de strategie om geen hoofdstedelijke

gemeenschap op te richten. Men kan er ook voor kiezen om nu al werk te maken van de oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap om daarna pas te beslissen hoe men zal omgaan met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof. Minister *Geert Bourgeois* merkt op dat de heer Weyts lid is van het federale parlement. De heer *Hermes Sanctorum* preciseert dat het gaat om een Federaal Parlements lid van een partij die deel uitmaakt van de Vlaamse Regering. Hij vindt het niet normaal dat een partij totaal andere uitspraken doet naargelang het beleidsniveau. De heer Weyts stelde dat er met de partij van de heer Van Rompuy waarschijnlijk al lang een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap was geweest, zonder voorwaarden of beperkingen. Over welke voorwaarden of beperkingen heeft hij het dan?

De Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap is opgenomen in de bijzondere wet, die op federaal niveau werd goedgekeurd. Voka is eveneens voorstander van de oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. Dit concept werd ook verdedigd in het boek 'De internationalisering van de Vlaamse Rand rond Brussel', een werk van academici met een grote kennis over deze regio. Hij begrijpt niet waarom N-VA hierin een verfransingsstrategie ziet. De minister heeft trouwens zelf een aantal domeinen aangehaald waar samenwerking een meerwaarde kan betekenen. Hij heeft de indruk dat de uitspraken van de heer Weyts passen binnen een strategie om de communautaire sfeer in de Vlaamse Rand verziekt te houden of verder te verzieken.

Ook de heer *Joris Van Hauthem* vraagt zich af waarom deze regeringsbeslissing niet terug te vinden is in de lijst van beslissingen die de Vlaamse Regering heeft genomen op 8 maart. Gaat het om een informele beslissing? Bovendien is de tekst die door de minister werd voorgelezen erg onduidelijk.

Binnen de regering heerst er verdeeldheid over dit dossier. De minister wilde een stemming over deze voorstellen van resolutie voorkomen. Daarom moest de Vlaamse Regering vrijdag een beslissing nemen. Uit de verklaring van de minister blijkt dat de Vlaamse Regering voorstander is van een samenwerkingsakkoord en dus van de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap, in tegenstelling tot wat de N-VA overal vertelt. De Vlaamse Regering bereidt dat akkoord voor. Is de minister van plan om de uitspraak van het Grondwettelijk Hof af te wachten? Als het Hof de eis tot vernietiging afwijst, worden dan alle sluizen opengezet? Het lid concludeert dat dit een paniekbeslissing is van de Vlaamse Regering waaruit duidelijk blijkt dat ze volledig gaat voor de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap.

Mevrouw *Irina De Knop* stelt vast dat over de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap heel wat commotie is ontstaan, niet alleen in de pers, maar ook binnen de meerderheidspartijen. De Vlaamse Regering is blijkbaar bereid om in te gaan op de vraag van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest naar overleg over een dergelijk samenwerkingsakkoord. Binnen de hoogste regionen van de N-VA zijn echter andere geluiden te horen. Wil de minister de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap nu oprichten of tegenhouden? Onder welke voorwaarden is hij bereid tot de oprichting ervan? De Vlaamse Regering heeft zich in 2011 geëngageerd tot de uitvoering van de zesde staatshervorming. De minister wil rekening houden met de uitspraken van het Grondwettelijk Hof. Als dat betekent dat hij de uitspraak van het Hof wil afwachten, dan zit hij op de lijn van de heer Weyts. Hoe staat de Vlaamse Regering tegenover het feit dat de gemeenten van Vlaams-Brabant van rechtswege lid zouden zijn van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap? Daar heeft de Vlaamse Regering geen duidelijk standpunt over.

Open Vld blijft dus achter het voorstel van resolutie staan dat het heeft ingediend. Als de Vlaamse meerderheidspartijen, inclusief de heer Van Rompuy, tegen dit voorstel van resolutie stemmen, dan bevestigen ze dat er binnen de Vlaamse Regering geen consensus is over de uitvoering van de zesde staatshervorming. Als CD&V echt genoeg heeft van de

desinformatie door N-VA in de Vlaamse Rand, dan zal het dit voorstel van resolutie steunen en de Vlaamse Regering dwingen om kleur te bekennen. Zo kan men komaf maken met de fabel dat de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap zou leiden tot een uitbreiding van Brussel en tot een verdere verfransing van de Rand.

De vraag is dus wie er consequent blijft. Ofwel is dat CD&V, dat door het goedkeuren van dit voorstel van resolutie de Vlaamse Regering kan dwingen om de zesde staatshervorming loyaal uit te voeren, ofwel is het N-VA dat de zesde staatshervorming wil tegenwerken, niet alleen via moties in gemeenteraden, maar ook vanuit de Vlaamse Regering. Men kan niet doen alsof men overal in de oppositie is als men op een bepaald niveau, in dit geval op het Vlaamse niveau, regeringsverantwoordelijkheid draagt. De gemeentebesturen van Vlaams-Brabant hebben dringend nood aan duidelijkheid.

De heer *Kris Van Dijck* gaat eerst in op een aantal belangrijke basisstellingen. N-VA is voorstander van samenwerkingsverbanden, op voorwaarde dat die worden afgesloten tussen gelijkwaardige partners, bijvoorbeeld tussen gemeenten of tussen gewesten. Zo zijn er op het terrein reeds samenwerkingsverbanden over werk en ruimtelijke ordening, maar ook over gemeenschapsmateries zoals cultuur. Bij het afsluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de gewesten over de oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap kan er niet getornd worden aan de bevoegdheidsverdelingen. Ook de territoriale grenzen moeten blijven bestaan.

De heer *Eric Van Rompuy* brengt in herinnering dat deze commissie aan de Vlaamse Regering had gevraagd om te bevestigen dat ze wel degelijk van plan is om uitvoering te geven aan de bepalingen van de bijzondere wet over de oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. De vraag is eigenlijk niet wat de Vlaamse Regering van plan is. Ze is hiertoe verplicht. Nu heeft de Vlaamse Regering daarover een standpunt ingenomen. Daarom ziet hij geen enkele reden meer om het voorstel van resolutie van mevrouw De Knop te steunen.

De heer Van Rompuy houdt zich aan de tekst die de minister heeft voorgelezen en kan zich vinden in het antwoord van de Vlaamse Regering. De gemeenten zijn van rechtswege lid van dat platform, maar ze zijn niet verplicht om deel te nemen aan het overleg. Er kunnen geen beslissingen worden genomen die indruisen tegen de lokale autonomie. Wat andere mensen in die tekst zien, is hun zaak. De heer Weyts blijft de op te richten Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap interpreteren als een verfransingsmachine voor alle gemeenten van Vlaams-Brabant. Hij zegt dat de N-VA de uitvoering van de zesde staatshervorming, namelijk het samenwerkingsakkoord, wil uitstellen tot een ogenblik dat N-VA misschien mee aan het stuur zal zitten. Zijn partijpolitieke stellingen mogen de oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap niet in de weg staan. Dit orgaan is ook belangrijk voor de gemeenten. Zaventem heeft bijvoorbeeld belang bij een samenwerkingsakkoord met Brussel, onder meer over de geluidshinder, over de rol van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) op de luchthaven en over de ring rond Brussel. Een goede voorbereiding zal zeker tijd vergen.

Mevrouw *Mia De Vits* stelt dat politiek wel heel eenvoudig zou zijn als de partijen altijd hetzelfde standpunt zouden innemen op alle niveaus waar ze zetelen. Dat is echter niet het geval. Daarvan kan ze voor alle partijen voorbeelden aanhalen, ook voor haar eigen partij.

Vorige week had de Vlaamse Regering nog geen standpunt ingenomen over de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap en het samenwerkingsakkoord. Nu is dat wel gebeurd. Dat standpunt is ook voldoende duidelijk. Het is evident dat men bij het afsluiten van het samenwerkingsakkoord rekening houdt met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof. Het lid interpreteert dat niet zo dat men niets gaat doen vooraleer er een uitspraak is van het

Grondwettelijk Hof. Uit paragraaf 3 maakt ze op dat men wenst in te gaan op een vraag van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, dat men aan Vlaamse kant wil beginnen met de voorbereidingen en dat men de inventaris zal opmaken van de gewestbevoegdheden. Daarmee kan men al starten vooraleer er een uitspraak is van het Grondwettelijk Hof.

De minister moet wel inspanningen doen om iedereen binnen zijn partij een beetje op dezelfde lijn te krijgen. Ze betreurt dat er vaak intentieprocessen worden gelanceerd, niet alleen rond de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap, maar ook op andere terreinen. Zo hamert men er een aantal onjuistheden in bij de mensen die deze kwesties niet zo goed opvolgen.

Vermits het standpunt van de Vlaamse Regering voor haar duidelijk is, ziet ze geen reden om het voorstel van resolutie van mevrouw De Knop e.a. te steunen.

De heer *Paul Delva* sluit zich aan bij de tussenkomsten van de heer Van Rompuy en van mevrouw De Vits. De tekst zegt dat de Vlaamse Regering wacht op een vraag van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Wat zijn fractie betreft mag die vraag er snel komen, want ze is voorstander van het afsluiten van een samenwerkingsakkoord. Als het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die vraag stelt, is de Vlaamse Regering bereid om te gaan onderhandelen, met het oog op het realiseren van een samenwerkingsakkoord. Als het samenwerkingsakkoord ondertekend is, moet men natuurlijk nagaan in welke richting de uitspraak van het Grondwettelijk Hof gaat. Zo interpreteert hij de beslissing van de regering. Als die interpretatie niet correct is, dan moet de minister dat duiden.

Minister *Geert Bourgeois* heeft, op uitdrukkelijke vraag van het parlement, het standpunt voorgelezen dat unaniem werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Hij zal zich niet mengen in de partijpolitieke discussie. Hij zal het ook niet hebben over de uitspraken van de heer Weyts.

Enkele weken heeft men hem beschuldigd van politieke lafheid, nu wordt er gesproken over paniekvoetbal. Beide beschuldigingen zijn onjuist. De vorige keer heeft hij uitgelegd dat de Vlaamse Regering het hierover nog niet gehad had. Op 30 januari heeft de minister-president trouwens hetzelfde antwoord gegeven. Nu heeft de regering zich daarover gebogen omdat er een vraag was van het parlement om daar nu al een standpunt over in te nemen, ook al was er nog geen vraag tot samenwerking.

Alle mogelijke interpretaties zijn ten onrechte. Inhoudelijk is het standpunt van de Vlaamse Regering heel duidelijk. Het refereert aan het Vlaams regeerakkoord. Inzake de gewestbevoegdheden is de Vlaamse Regering zelf vragende partij voor een dergelijke samenwerking. Belangrijke materies zijn de mobiliteit, de ruimtelijke ordening, de luchthaven van Zaventem, de werkgelegenheid en het Zoniënwoud. In vorige regeerperiodes bestond een dergelijke samenwerking trouwens al. Er is geen sprake van het overschrijden van bevoegdheden of van het schenden van gewestgrenzen. De Vlaamse Regering wil dit grondig voorbereiden. Dat moet een wederkerig proces zijn. Hij heeft Voka dus niet nodig om te beseffen dat samenwerking op bepaalde punten belangrijk is.

Inzake de gemeentelijke participatie heeft de Vlaamse Regering duidelijk beslist dat er geen samenwerkingsakkoord kan worden gesloten vooraleer er een uitspraak is van het Grondwettelijk Hof. Dat staat letterlijk in de tekst: “Bij het afsluiten van het samenwerkingsakkoord zal met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof rekening moeten worden gehouden.”. De Grondwet prevaleert op de bijzondere wet. Als het Grondwettelijk Hof deze passage in de bijzondere wet als ongrondwettig bestempelt, dan verdwijnt ze uit de rechtsorde. Op dit ogenblik heeft het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest echter nog geen vraag gesteld aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering zal er natuurlijk voor zorgen dat ze goed voorbereid is op het gesprek dat moet leiden tot een akkoord.

De heer *Hermes Sanctorum* vindt dat de aap uit de mouw komt. Als men de verklaring van de Vlaamse Regering gewoon leest, komt men tot de conclusie dat de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap wordt opgericht alsof er geen procedure aanhangig is bij het Grondwettelijk Hof en dat er rekening wordt gehouden met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof van zodra die er is. Volgens hem is dat ook de interpretatie van de heer Van Rompuy. De minister interpreteert dit echter als wachten op de uitspraak van het Grondwettelijk Hof. Dat is een uitstel- of zelfs een afstelscenario. Vooreerst neemt de Vlaamse Regering zelf geen initiatief: de minister wacht op een vraag van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Hij wacht ook op een uitspraak van het Grondwettelijk Hof. Voor de schijn wil hij wel een aantal zaken voorbereiden omdat dat nu eenmaal zijn plicht is en omdat er daarover een politiek akkoord is. De eigenlijke agenda is het niet oprichten van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. Hij is benieuwd hoe de heer Van Rompuy reageert op deze interpretatie van de minister.

Minister *Geert Bourgeois* stelt vast dat de heer Sanctorum niet alleen een vraag stelt, maar ook een aantal statements doet. Men moet dit niet interpreteren als een afwijzende houding tegenover overleg van gewest tot gewest, over gewestmateries en met respect voor elkaars bevoegdheden. Het is niet juist dat de Vlaamse Regering dit samenwerkingsakkoord niet zal voorbereiden. Ze zal namelijk een inventaris maken van de belangrijke items. Het Vlaamse Gewest heeft belang bij het afsluiten van akkoorden over een aantal materies. Het Vlinderakkoord heeft het over overleg, maar de Vlaamse Regering heeft samenwerkingsakkoorden gesloten, onder meer over de VDAB. De wil tot samenwerken is zelfs opgenomen in het Vlaams regeerakkoord.

Er staat letterlijk: “Bij het afsluiten van het samenwerkingsakkoord zal met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof rekening moeten worden gehouden.”. Dat is niet voor interpretatie vatbaar. Als het Grondwettelijk Hof zegt dat dit in strijd is met de Grondwet, dan zal deze passage van de bijzondere wet verdwijnen uit de rechtsorde. Zo niet, dan blijft de bijzondere wet overeind. In elk van de beide gevallen zal de Vlaamse Regering bij het afsluiten van het samenwerkingsakkoord rekening houden met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof.

De heer *Eric Van Rompuy* leest dat bij het afsluiten van het samenwerkingsakkoord rekening zal worden gehouden met de uitspraken van het Grondwettelijk Hof. Hij beseft dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest het initiatief dient te nemen. Daarna zal het zeker nog zes of zeven maanden duren vooraleer er een samenwerkingsakkoord kan worden bereikt. Dat zal min of meer samenvallen met de uitspraak van het Grondwettelijk Hof over de klacht. Het wachten sluit dus niet uit dat er al gesprekken worden gevoerd. CD&V interpreteert het antwoord van de Vlaamse Regering als een engagement om de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap gestalte te geven voor de materies die voorzien zijn door de wetgever.

Mevrouw *Irina De Knop* stelt vast dat de meerderheid de rangen gesloten heeft. De N-VA heeft dus haar slag thuisgehaald. In de moties die de N-VA op lokaal vlak voorlegt, vraagt ze om de uitspraak van het Grondwettelijk Hof af te wachten. Vandaag zegt de minister net hetzelfde. Ondertussen blijft de Vlaamse Regering wachten op een vraag van het Brusselse Gewest. De boodschap is heel diffuus. De regering zegt dat ze voorstander is van samenwerking en dat er al samengewerkt wordt. Een meer gestructureerd overleg is echter noodzakelijk. Inzake de mobiliteitsproblematiek is er bijvoorbeeld geen samenwerking tussen de Vlaamse Regering en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Welke timing wenst men te hanteren voor het realiseren van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap? Zij heeft alleen begrepen dat daarvan pas na mei 2014 sprake van kan zijn. Zo probeert men de verdeeldheid binnen de Vlaamse Regering te verbergen. Twee weken geleden heeft de heer Van Rompuy terecht zitten fulmineren over de desinformatie van de N-VA in de

Rand. Hij heeft ook gevraagd dat de minister duidelijk zou bevestigen dat het niet gaat om een verfransingsmachine of om een aantasting van de gewestbevoegdheden. De minister fluit zijn partijgenoot echter niet terug. Hij schaart zich op de lijn van de N-VA en met hem de hele Vlaamse Regering. De N-VA kan dus doorgaan met haar desinformatie. Nu BHV gesplitst is moet er immers worden gezorgd voor een andere demon als men de politieke bestaansreden van de N-VA wil vrijwaren. De Vlaamse Regering blijft dus hopeloos verdeeld over deze materie. Via het mechanisme van het Grondwettelijk Hof schuift men dit handig door naar 2014. Als men bij elke besluitvorming zou wachten op de uitspraken van het Grondwettelijk Hof, dan zouden er heel weinig beslissingen worden genomen.

De heer *Kris Van Dijck* spreekt liever niet over een overwinning van de N-VA. Hij zal wel ingaan op een aantal punten die belangrijk zijn voor zijn partij. Sommigen menen dat partijen op alle niveaus dezelfde taal moeten spreken. Politici moeten echter primair de belangen verdedigen van het niveau waar ze verantwoordelijkheid dragen.

Het antwoord van de Vlaamse Regering is duidelijk. Zijn fractie is tevreden. Ze vreesde dat er een bepaalde institutionalisering zou plaatsvinden, alleen maar om datgene te doen wat de evidentie zelf is, namelijk het realiseren van een goede samenwerking.

De bijzondere wet bevat bijvoorbeeld een bepaling dat de op- en afritten van de ring rond Brussel alleen gesloten of onbruikbaar mogen worden gemaakt na overleg tussen de gewesten in de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. Bij wijze van overgangsmaatregel – als er geen samenwerkingsakkoord is – geldt dat wel. Dan vraagt hij zich af of er geen vertrouwen is, en of men dat bekijkt vanuit een geopolitiek strategisch oogpunt. Dat zijn elementen waar N-VA zich zorgen over maakt.

Als er akkoorden gesloten zijn, dan moeten ze ook uitgevoerd worden. Daarover zijn de Vlaamse Regering en de N-VA steeds formeel geweest. Ook de akkoorden van de zesde staatshervorming zullen worden uitgevoerd. Destijds heeft N-VA ook geageerd tegen de Lambermontakkoorden, maar eenmaal die goedgekeurd waren, heeft ze die vanaf 2004 heel loyaal mee uitgevoerd.

Sommige gemeentebesturen hebben het moeilijk met een aantal bepalingen. Voor Zaventem is de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap inderdaad heel belangrijk, maar wat is de meerwaarde ervan voor een gemeente als Zoutleeuw? De heer *Eric Van Rompuy* repliceert dat deze gemeente ook niet verplicht is om eraan deel te nemen. De heer *Kris Van Dijck* merkt op dat dit een semantische discussie is. Deze gemeenten zijn van rechtswege lid. Dit zou de meest dwingende vorm van lidmaatschap zijn. Ze zijn inderdaad niet verplicht om daaraan deel te nemen. De moties van N-VA houden echter in dat ze niet zouden deelnemen aan dat overleg. Er zijn trouwens nog andere gemeenten die de meerwaarde van dat overleg niet inzien.

In een akkoord is wederkerigheid belangrijk. In de Nederlandstalige versie van de tekst is er sprake van mobiliteit, verkeersveiligheid en wegeniswerken “vanuit, naar en rond Brussel”. Dat is dus niet in Brussel. Zijn de belangrijke invalswegen binnen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest dan geen onderwerp van overleg? Als Brussel bijvoorbeeld beslist om de Wetstraat of andere invalswegen te versmallen, dan is het Vlaamse Gewest toch wel belanghebbende partij. In de Franse tekst staat echter “en particulier la mobilité, la sécurité routière et les travaux routiers de, vers et autour de Bruxelles”. Volgens hem moet ‘de’ hier geïnterpreteerd worden als ‘à partir de’. Hij maakt hieruit op dat het Vlaamse Gewest niet betrokken is bij het overleg over de mobiliteit in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Mevrouw *Ann Brusseel* repliceert dat ‘de’ ‘van binnen uit’ betekent. De heer *Kris Van Dijck* merkt op dat een eventuele samenwerkingsovereenkomst in elk geval een zekere wederkerigheid dient te hebben.

De heer *Joris Van Hauthem* veronderstelt dat het niet de bedoeling is het debat van twee weken geleden helemaal over te doen. Zijn fractie vindt de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap een overbodig platform. Men kan immers ook samenwerkingsakkoorden sluiten over allerhande thema's. De oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap en de verankering ervan met een tweederdemeerderheid heeft natuurlijk een politieke betekenis. Het is een surrogaat voor het feit dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest juridisch niet uitgebreid wordt. Daarvoor volstaat het om de interpretaties aan Franstalige kant te lezen. Dat vehikel kan een beslissingsorgaan worden dat overbodig, nutteloos en zelfs onwenselijk is. De heer Van Rompuy heeft gedreigd met het indienen van een voorstel van resolutie. Onder druk daarvan heeft de Vlaamse Regering nu een standpunt ingenomen. De Vlaamse Regering is duidelijk voorstander van de oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. De N-VA maakt dus een bocht van 180 graden. De Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap werd goedgekeurd op het federale niveau, maar kan alleen in werking treden als er een samenwerkingsakkoord is tussen de gewesten. Als de N-VA, net zoals Vlaams Belang, tegen de oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap is, dan volstaat het dus om geen samenwerkingsakkoord te sluiten. Minister Bourgeois zegt echter namens de Vlaamse Regering dat er een samenwerkingsakkoord zal worden gesloten. Er komt dus een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. De N-VA is dus niet consequent. Heel de discussie over het Grondwettelijk Hof is naast de kwestie. Daarom houdt het Vlaams Belang zijn voorstel van resolutie aan waarin het de Vlaamse Regering vraagt om geen samenwerkingsakkoord af te sluiten. Dan is er immers ook geen Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap.

De heer *Hermes Sanctorum* is het niet eens met het standpunt van de heer Van Dijck. Ondanks het feit dat hij is opgegroeid in de Brusselse Rand en zelf ook een Vlaamse reflex heeft, heeft hij geen probleem met het institutionaliseren van overleg. De tegenargumenten komen volgens hem voort uit een irrationele angstreflex. Men hoeft de Franstalige interpretatie niet voor waar aan te nemen. Het Vlaams Belang maakt uit het onduidelijke standpunt van de Vlaamse Regering op dat men kiest voor de oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. Hijzelf veronderstelt echter dat het gaat om een uitstel- of een afstelscenario. Als de minister werkelijk een voorstander zou zijn van de oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap, dan zou hij daar zo snel mogelijk werk van maken. Hetzelfde geldt voor de hele staatshervorming. De N-VA zegt wel dat ze de zesde staatshervorming mee wil uitvoeren, maar eigenlijk hanteert ze politieke technieken om dit uit te stellen. De verwijzing naar het Grondwettelijk Hof kadert in die strategie. Het feit dat Vlaams Belang, Open Vld en Groen het regeringsstandpunt totaal anders interpreteren, bewijst dat de regering geen duidelijkheid schept. De regering zegt dat ze de oprichting van een Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap zal voorbereiden als er een vraag komt van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, maar eigenlijk wil ze wachten op een uitspraak van het Grondwettelijk Hof. De gemeentebesturen maken daaruit op dat zijzelf ook moeten wachten op de uitspraak van het Grondwettelijk Hof. Dat is natuurlijk net de bedoeling.

De heer *Paul Delva* hoort een aantal leden van de oppositie zeggen dat de N-VA wint. De regering heeft zich echter duidelijk uitgesproken voor het sluiten van een samenwerkingsakkoord over de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap, tenzij het Grondwettelijk Hof een andere uitspraak doet. De Vlaamse Regering is bereid om voorbereidingen te treffen vanaf het ogenblik dat de vraag wordt gesteld vanuit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat is een duidelijke stellingname. Zijn partij kan zich daarin terugvinden. Dat is in het voordeel van Brussel en van Vlaanderen.

De heer *Willy Segers* merkt op dat de gemeenten zitten te wachten omdat er plots in het parlement vragen over gesteld worden. Vandaag werd duidelijkheid gecreëerd over de aanpak die zal worden gevolgd. Na de uitspraak van het Grondwettelijk Hof zullen de

gemeenten weten in hoeverre ze zich kunnen binden. Deze uitspraak zal over enkele maanden bekend zijn. De gemeenten moeten niet aan de regering te vragen wat ze mogen doen.

Mevrouw *Irina De Knop* ontkent dat de N-VA wilt omwille van het resultaat van de besluitvorming van de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering heeft namelijk gezegd dat ze werk zal maken van de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. Het is echter de vraag of dit voornemen ook zal uitgevoerd worden. N-VA heeft wel gewonnen in de perceptie. Ze heeft actie gevoerd tegen de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap, ze heeft gevraagd om aan dat plan verder geen uitvoering aan te geven. Nu zegt de Vlaamse Regering duidelijk dat ze zal wachten op de uitspraak van het Grondwettelijk Hof om verdere stappen te ondernemen. Dat is duidelijk voor de gemeentebesturen. De regering had hierover sneller duidelijkheid kunnen scheppen. De timing is nog niet bekend. Gezien de bijkomende vragen van de heer Van Dijck heeft zij grote reserves bij de beslissing die zopas bekend gemaakt werd. De N-VA draagt beleidsverantwoordelijkheid op het ene niveau, maar doet niets anders dan oppositie voeren, op alle mogelijke niveaus. Voor de publieke opinie is het onduidelijk of deze partij nu ja dan nee bestuursverantwoordelijkheid draagt.

Mevrouw *Mia De Vits* is de mening toegedaan dat de regering een duidelijk standpunt ingenomen heeft: ze is voor de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap. De heer Weyts ziet dat als een verfransingsmechanisme en een uitbreiding van Brussel. Iedereen kan dat op de eigen manier beginnen interpreteren. Het belangrijkste is echter dat de regering een standpunt heeft ingenomen dat duidelijkheid creëert over dat akkoord.

De heer *Hermes Sanctorum* is het ermee eens dat principieel gezien CD&V wilt en N-VA door het stof gaat. In de praktijk evenwel gaat CD&V door het stof en wilt N-VA. Er is zeggezegd een akkoord over de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap, maar in de praktijk zal die er niet komen, zeker niet zolang deze drie partijen aan het roer staan van de Vlaamse Regering.

De heer *Eric Van Rompuy* is blij dat CD&V op de principes heeft gewonnen, dat het zijn Vlaamse principes dus niet verloochend heeft. Dit is ook wat er in de praktijk zal gebeuren. De Vlaamse Regering zal zeker ingaan op een vraag van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om samen te zitten. De uitspraak van het Grondwettelijk Hof mag verwacht worden tegen het najaar. Dat zal ongeveer samenvallen met het afsluiten van het samenwerkingsakkoord. De gemeente Zaventem is vragende partij voor een dergelijk samenwerkingsakkoord zodat er via het Vlaamse Gewest overleg kan worden gepleegd met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap is geen beslissingsorgaan, maar een overlegorgaan. De territorialiteit wordt niet aangetast. Hij was van plan om een voorstel van resolutie in te dienen als hij niet akkoord kon gaan met het standpunt van de Vlaamse Regering. Het standpunt is nu echter duidelijk. Daarom zal zijn fractie ook het voorstel van resolutie van mevrouw De Knop e.a. niet steunen.

De voorzitter, de heer *Piet De Bruyn*, vat samen dat de indieners hun voorstel van resolutie handhaven. Het amendement van het Vlaams Belang op het eerste voorstel van resolutie vervalt.

2.2. Stemmingen

Het voorstel van resolutie van mevrouw Irina De Knop en de heren Sas van Rouveroi en Hermes Sanctorum, betreffende de steun van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap (1926/1) werd verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 3 onthoudingen.

Het voorstel van resolutie van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck en mevrouw Marijke Dillen, betreffende de medewerking van de Vlaamse Regering aan de oprichting van de Brusselse Hoofdstedelijke Gemeenschap (1938/1) werd verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Piet DE BRUYN,
voorzitter

Luckas VAN DER TAELEN
Ann BRUSSEEL,
verslaggevers